

ՏՆՏԵՍԱԿԱԾՆ ՎԻՃԱԿԱԾԴՐՈՒԹԻՒՆ
ՓՈԱՆԿԱՄԱՏԱՆԻ

Նոր և աշխարհածանօթ քաղաքաց կան մեծ դիպուածով պատճառած դրա մական տեղափոխութիւնն 'ի Փոտոն կաստանէ 'ի Գերմանիա, 5000 միջին ֆրանգաց ուկեզէն գումարի կամ զանդուածի մը, ամենուն միտքը դրաւեց պէսպէս զգացմամբք, թերես և կրով, և հասարակաց իմն զարմացմամբ՝ Փռանկաց հարստութեան և ճարտարութեան վրայ, որ այսպիսի ծանր և բազմագումար տոյժ մը կրցան վճարել քիչ տարուան մէջ: Ասկէ հետևեցան հետաքննութիւնք Փռանկաց երկրին բնական հարստութեան կամ բերոց վրայ, որ են սեփականագոյն հարստութիւն և զօրութիւն ժողովը դեան. և ահա նոր հրատարակուած գրեցի մը կարեոր տեղեկութիւններ կ'ընծայէ յայսմ մասին, ուսկից կը քաղաքի յետագայն: Ասկէ տասը տարի մ'առաջ (1862) կայսերական պետութիւնն պատուիրած էր մանրամասն տնտեսական վիճակագրութիւն մ'ընել Փռանկաստանի երկրին բերոց, նշանակելով նախ անոր տարածութիւնը՝ որ էր այն տաեն 54,305,100 արտաշափ (Եկտար), որոց գրեթէ ճիշդ կէսն՝ 26,568,624 եկտար մշակելի գետին. 9,168,000 անտառք. 6,506,000 արօտք, երէզք, խարձուաք. 5,020,000 մարգք. 2,320,000 այգիք, 4,680,000 ծառք սնկեալք, ջուրք, ճանապարհք, շշնք, և այլն: Մշակելի երկրին երեքին երկու մասն՝ սեփականուած է մննդարար արմտեաց, որ են՝ յորեան, մայիզ, գարի, կորեկ, և այլն. Երրորդ մասն՝ զետնախնձորյ, արուեստական մարդաց, և ճարտարութեան կամ արուեստի պիտանացու բուոց, ինչպէս են իւղաբեր բայսք, կանեփ, ճակնդեղ, թապաք, ներկի բայսք, և այլն: Այս ամենայն բուոց և բերոց տարեկան

արժէքն միջին հաշուով՝ էր իրեւ 10 միլիար. այսինքն.
Յորեն 2,917,000,000
Ա.Ա. և այլ արմտիք 1,958,000,000
Խար (Պատ) 1,890,000,000
Ա.Յ. կիք 1,387,000,000
Խաւարտը 548,000,000
Գերմանիանձորք 534,000,000
Ճակնդեղ 84,000,000
Մետաքս 78,000,000
Խողային և Հիւսածոյ բոյք 283,000,000
Ա.Ա. և այլ բերք 100,000,000

կենդանական հարստութիւնն կամ բերքն յիշեալ 1862 տարւոյն՝ էր իրեւ 60,000,000 հաւեղէն և 54,000,000 չորքոտանի. յորս 30 միլիոնի շափ բըրդուու կենդանի, 12,800,000 եղիքրաւոր, 1,727,000 այճ, 6 միլիոնէն աւելի խող, 3 միլիոնէն քիչպակաս ձի, իրը 400,000 էլ և 330,000 ջորի. 2,427,000 ալ մեղուի փեթակ կը համրուէր: Բնտանի կենդանեաց տարեկան եկամուտն կը հաշուէր $4 \frac{1}{2}$ միլիար, յորս 1 միլիար և 66 միլիոն ձիոցն էր, եղիքրաւոր կենդանեաց՝ 2410 միլիոն, ասրաբերաց՝ 560 միլիոն, խողից՝ 240 միլիոն, այծից՝ 24 միլիոն, գրաստուց՝ 128 միլիոն, մեղուաց մեղիքի և մոմայ՝ 32 կամ 33 միլիոն, վաճառուած հաւեղինաց՝ 100 միլիոն:

Անդործարան բերոց կամ հանքաց նշանակուած, արժէքն յիշեալ 1862 տարւոյն էր՝ դեսնածուլ 118,000,000 ֆրանգաց, իսկ ուրիշ հանքաց և աղից իրեւ 30,000,000: Յայտնի է որ Փանկաստան ինչուան հիմա բաց յերկաթոյ և 'ի գետնածջոյ զինաւոր հանք կամ բուքը չունի, թէ և գտուին տեղ նաև արծաթ, պղինձ, անագ և կապար, այլ քիչ գործուած են, զանազան պատճառաւ: Բնական ճարտարութեան կամ արուեստից բերքերէն դուրս երկաթուղեաց թէ բոլոր թէ կէս

շինուածներուն բերած շահն յամին
1869 եղաւ իրեւ միլիար մը :

Արդ այս ամենայն բերք երկրի կը բերեն փուանկաց ամեն տարի՝ առ նուազն 16 միլիար, իսկ ՚ի յաջողութեան թերևս մինչև ՚ի 20 միլիար, զատ արուեստից կամ ձեռագործաց շահն, որոյ վրայ մանրամասն նոր ծանօթութիւն շունենալով առ ժամն զանց առնեմք :

Իսկ փուանկաստանի ամենամեծ հարստութիւնն որ է ժողովուրդն՝ այն 1862 տարին կը համրուէր 37,450,000. չորս տարի ետև յամին 1866, որ է վերջին աշխարհազիր յառաջ քան զպատերագմն՝ 38 միլիոնէն քիչ մաւելի գտուեցաւ թիւն. իսկ յետ պատերազմին և Կորըստեան Ալյաս և Լորեն գաւառաց, անցեալ տարի (1873) զտաւ 36,103,000: Այս ետքի թուականիս բարիզու բնակչաց թիւն էր 1,852,000, Լիոնի 325,500, Մարսիլիոյ 313,000, Պորտոյի 194,000, Լիլի 158,000, Դուլուզի 125,000, Նանդի 118,000, Սէնդլիդիէնի 110,000, Ռուանի 102,000. մասցեալ քաղաքաց մէջ 100 հազար բնակիչ ունեցող չկայ:

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Ի ՀՆԴԿԱ-ԶԻՆ Ա.Ս ԱՆ

Գաղղիա ՚ի սկզբանէ ՚ի վեր միշտ հետամուտ եղած է աշխարհազրական ուղերութեանց և հետազոտութեանց որուն մեծապէս նպաստամատոց եղաւ և լուդովիկոս ժամ իր թագաւորութեան ժամնակ: Իսկ Նաբորէկն ու երր Եղիպատոս պատերազմի կ'երթար, տարաւ հետև և շատ իմաստուններ, որպէս զի իր արշաւանաց ժամնանակ քննեն և ՚ի լրս հանեն Փարաւոնեանց վաղեմի երկրին գաղտնիքն ու հրաշալիքը:

Նաբորէկն ու նախանձորդ իր հօրեղոր յամենայնի, չուզելով և յայսմ յետամաց ըլլալ քան զինքը, փափաքեցաւ հե-

տադրուել տալ Հնդկա-Գինաստոն միծաւ տարսոն աշխարհին գաղղիականն ոոր գաղթականութեանց ամեն երկիրները. և ՚ի գլուխ տանելու համար զայն ուղերուց ընկերութիւն մը կազմեց, որոց յանձնեց ՚ի վեր ելլել գէպ ՚ի Մայ-Քունկ գետ, քննել անոր զետակից ճիւղերը, զննել ափանցը վրայ տարածուած ժողովուրդները, անոնց բարբը, լեզունին, ապրանաց միջնեները, վաճառականական յարաբերութիւննին, և ապա մոնել մինչև ՚ի Զինաստան, և գետոց մէկ ճիւղովայդ կասմերութեան հիւսիսակողմեան և միջնակողմեան աշխարհաց բերբերը ջանալ բերելու մինչև Սայկնի գաղղիական նաւամատոցը: Այս խնդրակաց երկուքը պատի քննէնին ՚ի մասնաւորի նոյն աշխարհաց բուսաբերութիւնը, երկրին և բնութեան երկայնները, բուրուցին անձանօթ էր ուղացւոց. ուրիշ մ'ալ պիտի նկարէր տեղացւոց գէմքերն ու սովորոյթքը, անսավոր տեսարաններն և գեղեցիկ ջնքերը:

Հատ մեծ ու գծուարին էր, ինչպէս յայտնի է, այս խնդրակաց գործը կամ ձեռնարկութիւնը. ուստի տէրութիւնն իր կողմանէ ամեն կարելի դիւրացուցիչ օգնութիւններն ընկառ համար, ուստի անոնց երկու թարգման, չորս գաղցիացի և ինն աեղացի զինուորի ՚ի պահանորդ ուզեկցութիւն. քանի մը հարիւր չիւ գինի և գինողի, պաշարոյ ու պահեստի զննազան տուփեր, կակուծ հաց և ալիւր, քանի մը զոյգ հրացան, խաղալիք, կտրոցներ, որպէս զի բնագրեն կամ փոխանակեն տեղացւոց հետ, և դրամ:

Այս կերպով պատրաստուած ճամբարաց ինկան, և իրինց առաջն քննութեան առարկայն եղաւ վաղեմի պետութեան մը մնացորդքը, այն է Անկորոյի աւելակները ՚ի Գամլան. կորուքը ու մեջեաններ, պատասներ ու շիրիմներ, հօյակերպ և հսկայած շնուածներ և զղեակներ, որք կը վկային թէ ժամանակաւ զօրաւոր տէրութիւն մը կ'իշխէր այս կողմանց իրաւցնէ երբեմն հարուստ և զօրաւոր էր Գամլանի աշխարհը, քայց իր մերձաւորքը Վիամբ, Պիրմաներ և Աննամբ պատերազմելով հետք՝ աւաղակեցին իր հարուստ և գեղեցիկ նահանգները. և ապա առ սակաւ անշըքացաւ գամապոն և անմարդացաւ արքայանիստ քաղաքքը. մեհենացը մէջ խոտեր բուսան, և զննազան տունկեր իրինց արմատու կամաց սեանց և կամարաց մէջ Ցափանցելով՝ քակեցին և աւերեցին հոյակապ շնուածքը: Անկորայի աւերակներն ամեն հնախուզից և պատ-